

ЛВІВСЬКИЙ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ ЗАВОД — підприємство інструментальної промисловості. Засн. 1946 на базі приміщень дріждж. заводу (припинив існування 1939) і корпусів комерц. банку (ліквідов. 1945). Першу продукцію — фрези для виготовлення взуття — випустив 1947. Оснащення нового заводу обладнанням здійснювалося за рахунок репарації верстатів з Німеччини. Окремі їх види (виготовлені 1930) використовують і нині. Є верстат у робочому стані, випущений 1905. Проект. потужності завод досяг 1953. Спеціалізується на виробництві металорізал. інструменту — фрез, мітчиків і плашок. 1953–54 проведено переобладнання заводу, завдяки чому збільшено асортимент різал. інструменту, який випускається. У 1960-і рр. вироблялося понад 1000 типорозмірів цієї продукції, на підприємстві працювали понад 800 осіб (1969). Тоді ж на заводі вперше в СРСР виготовлено й впроваджено відпуск. агрегат з програм. керуванням, агрегат для термообробки кінц. інструменту, плашок, впроваджено агрегат для підрізування торців і центрування машинно-руч. мітчиків, автомати для фрезерування квадратів мітчиків, освоєно абразивне відрізування руч. мітчиків і заточування інструменту ельбором. Нині Л. і. з. є єдиним на ринку України підприємством з реалізації металорізал. інструменту. Асортимент продукції (понад 30 тис. типорозмірів): фрези — черв'ячні модульні однозаходні і багатозаходні, чорнові і чистові для циліндрич. зубчастих коліс, суцільні для нарізання зубців зірочок до привод. втулично-ролик. ланцюгів, шліцеві чорнові і чистові (зовн. діаметр шліцевого вала, нарізаного фрезою, не більше 250 мм), диск. модульні

зубонарізні для нарізання зубчастих коліс методом копіювання, циліндричні для фрезерування плоских площин (діаметр фрез 40–100 мм); мітчики — машинні та гайкові для метрич. різі, ручні з накатною і шліфов. різьбами, для труб., циліндрич. та коніч. різей; плашки — круглі для метрич. труб. та коніч. різей. Осн. види виробництва: ковал.-пресове, механообробка і термічне. Устаткування забезпечує виготовлення інструменту згідно стандартів та ін. затверджених тех. вимог, крім цього, воно переважно спеціальне (80 %). У нових ринк. умовах завод шукає ринки збуту, модернізується. Найскладнішим періодом функціонування заводу були 1992–93. Для збільшення об'ємів випуску і розширення номенклатури необхідно було спроектувати нові спец. верстати-автомати і автомати для маркування. Переобладнання вимагало виготовлення знач. кількості спец. нестандарт. устаткування і оснастки для забезпечення розширеної номенклатури заводу (окреме обладнання надходило на замовлення з Великої Британії). 1993–94 завод впровадив нову сертифікацію і автомат. ідентифікацію своєї продукції, що дало можливість вийти на світ. ринок. Л. і. з. здійснює декорат.-захисне покриття «під золото» на спец. установках вакуумно-плазм. напиленням інструменту (методом «Булат»), метал. зубних протезів і коронок, фаянс. та скляного посуду, наборів столових із нержавіючої сталі, виготовляє вироби з пластмаси тощо. Сучасна екон. криза 2013–15 призвела до нових техніко-екон. проблем. Експорт: Білорусь, РФ, Молдова, Естонія, Латвія, Литва, Польща. Кількість працівників (2015) — 90 осіб. Голова правління — Н. Возняк (від 2010).

М. Я. Шингельський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський інструментальний завод / М. Я. Шингельський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59640>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).